

РЕШЕНИЕ

№ 2752

гр. София, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 11.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **11181** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по подадена жалба от Н. А. Н. от [населено място], срещу Решение № ППН-01-792/18.01.2022 г. на Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/, с което жалбата на Н. до КЗЛД срещу министъра на вътрешните работи е обявена за неоснователна.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспореното решение. Счита, че КЗЛД се е произнесла по въпрос, с който не е била сезирана. Същевременно не му се предоставя достъп до приключили производства, с което е ограничено правото му на защита. Моли за отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни в представено писмено становище излага подробни съображения за неоснователността на жалбата. Излага доводи, че решението е постановено от компетентен орган, при липса на процесуални нарушения и същото е съответствие с материалния закон, както и съответствие с целта на закона. Прави възражение за прекомерност, в случай, че са поискани разноски от жалбоподателя.

В съдебно заседание не се представлява.

Заинтересованата страна – министър на вътрешните работи, не взима становище по жалбата.

В съдебно заседание се представлява от юрк. Т., която счита жалбата за неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред Комисията за защита на личните данни е образувано по жалба с рег. № ППН-01-792/09.11.2020 г., подадена от Н. Н. за нарушение на ЗЗЛД, изразяващи се в това, че е лицето е подало две заявления за изтриване на лични данни, едно до директора на ОД на МВР – В., на 02.03.2020 г. и второ до министъра на вътрешните работи, на 07.04.2020 г., на които твърди, че не е получил отговор, въпреки че срокът за произнасяне по тези искания е един месец.

С писмо, изх. № ППН-01-792#1/29.12.2020 г. КЗЛД е уведомила министъра на вътрешните работи за подадената жалба, като му е дадена възможност да вземе становище.

В становище от министъра на вътрешните работи, представено в КЗЛД, с писмо № ППН-01-792#2/17.06.2021 г., са изложени съображения за недопустимост и неоснователност на жалбата. Посочено е, че Н. Н. е подал заявление за достъп до лични данни на 02.03.2020 г. и за изтриване на лични данни на 07.04.2020 г., както и това, че през 2020 г. жалбоподателят е подал множество искания до различни структури в МВР, като сред тези искания са и въпросните 2 заявления. Поради това и на основание чл. 15, ал. 3 от Вътрешните правила за организацията на работа на МВР по постъпили искания от субекти на данни, подадените от Н. искания, включително и процесните са изпратени на ГД "НП" за общо произнасяне по компетентност, за което жалбоподателя е уведомяван с писма от 23.04.2020 г., 18.06.2020 г. и 20.10.2020 г. Посочено е, че става дума за две различни заявления - за право на достъп до данни от 02.03.2020 г., което е подадено до ОД МВР - В. и за право на изтриване, което е подадено на дата 07.04.2020 г. отново до ОД МВР - В.. Поради нередовности в заявленията, на Н. са изпратени уведомления. Посочено е още, че в ГД "НП" е постъпило едно заявление, което отговаря на изискванията на закона, а именно от дата 30.06.2020 г. във връзка, с което е взето решение за разглеждане на всички искания, които са подадени от жалбоподателя, включително и процесните две заявления. По произнасянето по исканията за достъп/за изтриване е необходимо събирането на информация от няколко структури на МВР предвид множеството искания, вкл. и информация от други администратори на лични данни - прокуратурата. С решение от 04.11.2020 г., директора на ГД "НП" се е произнесъл по всички заявления, включително за право на достъп и на изтриване, като решението е редовно съобщено на Н. на дата 06.11.2020 г.

Със становището, министъра на вътрешните работи е изразил становище за допустимост, тъй като не е налице отказ. Изложил е съображения и за неоснователност, тъй като с оглед обединяването на множеството искания е налице общо произнасяне с решение от 04.11.2020 г. на директора на ГД "НП", с което е осигурен необходимия достъп и е отказано изтриване на личните данни по заявленията.

С допълнителни писмо рег. № ППН-01-792#3/20.07.2021 г., от министъра на вътрешните работи са изпратени документи и кореспонденция със жалбоподателя.

На заседание на КЗЛД, проведено на 15.09.2021 г., за което е съставен Протокол № 39/15.09.2021 г., комисията е приела решение, че жалбата е обявена за процесуално допустима за разглеждане.

Страните са уведомени за насрочено открито заседание, което ще се проведе на 10.11.2021 г., с писмо с изх. № ППН-01-792#6/30.09.2021 г.

С писмо рег. № ППН-01-792#8/05.11.2021 г., от министъра на вътрешните работи са изпратени допълнителни доказателства, а именно: заявление рег. № 328605-34/08.04.2021 г. от Н. Н., с което е поискал заличаване на лични данни, обработвани в информационните системи на МВР, във вр. със ЗМ № 87/2020 г. по описа на ОЗ РУ - ОДМВР В., решение № 365000-16202/15.04.2021 г. на директора на ОДМВР-В., с което са изтрети личните данни на Н. като извършител по ДП № 87/2020 г., пр.пр. № 522/2020 г. по описа на РП В., както и решение за поправка на очевидна фактическа грешка № 365000-43177/13.10.2021 г.

На 10.11.2021 г. е проведено открито заседание на КЗЛД, на което жалбата от Н. е разгледана по същество, за което е съставен протокол № 46 от 10.11.2021 г.

Въз основа на събраните доказателства, Комисията за защита на личните данни е постановила оспореното Решение № ППН-01-792/18.01.2022 г., с което на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД е обявила за неоснователна жалба с рег. № ППН-01-792/09.11.2020 г. от Н. А. Н., срещу министъра на вътрешните работи.

В мотивите на решението е посочено, че със заявление с рег. № 365005-5/02.03.2020 г., жалбоподателят е поискал достъп до лични данни и по-конкретно какви лични данни се обработват ОДМВР - В. и всички РПУ - та, вкл. 1, 2, 3, 4 и А., вкл. преписка 522/2020 г. и 258/2020 г. С решение, с рег. № 328605-131/04.11.2020 г., издадено от директора на ГД НП, на жалбоподателя се предоставя искания достъп до лични данни и по-конкретно по т. 1-4, 7 - 8 и т. 10 от обстоятелствената част на решението. В същото е посочено, е данни на жалбоподателя по една от посочените преписки в заявлението, а именно по 258/2020 г. не се обработват.

Посочено е още, че със заявление с рег. № 365005-8/07.04.2020 г., жалбоподателят е поискал изтриване на лични данни по преписка 522/2020 г., като видно от решение с рег. № 328605-131/04.11.2020 г., на директора на ГД НП, е че по това искане е постановен отказ за изтриване на лични данни с т. 10 от обстоятелствената част на решението, съответно т. 9 от неговия диспозитив, като този отказ от своя страна бил предмет на разглеждане в друго производство образувано в КЗЛД, а именно № ППН-01-797/2020 г. като по същото е постановено решение от страна на КЗЛД.

Поради това, КЗЛД направила извод за неоснователност на жалбата, тъй като е налице произнасяне от страна на администратора на личните данни по искане за достъп с рег. № 365005-5/02.03.2020 г. и искане за изтриване на лични данни с рег. № 365005-8/07.04.2020 г., т.е. на субекта на данните е предоставена информация относно предприетите действия по процесните искания.

Решението е връчено на жалбоподателя на 20.01.2022 г.

Жалбата е подадена чрез ответния орган на 03.02.2022 г.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1

от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Решение № ППН-01-792/18.01.2022 г. на Комисия за защита на личните данни, с което жалбата на Н. до КЗЛД срещу министъра на вътрешните работи е обявена за неоснователна.

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на акта, тъй като жалбоподателят е лицето, подало жалба до КЗЛД, поради което с акта са засегнати негови права и законни интереси. Жалбата е в срока за обжалване на индивидуалните административни актове, за което са представени надлежни доказателства. Жалбата е насочена срещу годен за оспорване административен акт.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е неоснователна.

По съответствие на заповедта с процесуалните правила:

Оспореният акт е издаден от компетентният орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно чл. 38, ал. 3, вр. с чл. 10 от ЗЗЛД. Като колективен орган, Комисията е взела процесното решение при наличие на изискуемия кворум и мнозинство, съгласно чл. 8, ал. 6 и, ал. 7 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), видно от протокол № 46/10.11.2021 г., на което заседание жалбата е разгледана по същество, в присъствието на председателя и трима членове, т.е. налице е необходимия кворум за заседанието, а решението е взето единодушно от всички присъстващи. Съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, при подадена до КЗЛД жалба от субектът на данни, който счита, че са нарушени правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по ЗЗЛД, Комисията се произнася с решение, като може да приложи мерките по чл. 58, параграф 2, букви "а" - "з" и "й" от Регламент (ЕС) 2016/679 или по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с чл. 83 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и по глава девета. Т.е., доколкото комисията е сезирана от лице, считащо, че са нарушени правата му по ЗЗЛД, като е осъществен неправомерен достъп до негови лични данни, то в нейните правомощия е да се произнесе с решение, което подлежи на оспорване на административния съд.

Административният акт е издаден в изискуемата писмена форма и съдържа всички изискуеми реквизити, предвидени в чл. 59, ал. 2 АПК, включително фактическите и правни основания за негово издаване. Волята на органа е обективизирана в диспозитива, като решението съответства на изложените мотиви. Не се доказва наличие на порок във формата на акта, представляващ самостоятелно основание за неговата отмяна по смисъла на чл. 146, т. 2, вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК.

Производството е инициирано от жалбоподателят Н. А. Н., който е изложил

съображения за допуснати от страна на министерство на вътрешните работи нарушения, изразяващи се в това, че е лицето е подало две заявления за изтриване на лични данни, едно до директора на ОД на МВР - В. на 02.03.2020 г. и второ до министъра на вътрешните работи на 07.04.2020 г., на които не е получил отговор, въпреки че срокът за произнасяне по тези искания е един месец. По жалбата е образувана преписка, за която е информиран администраторът на лични данни - министерство на вътрешните работи, проведено е проучване, събрани са писмени доказателства, проведено е открито заседание, за което страните са били редовно уведомени, след което, след изясняване на жалбата от фактическа страна, комисията, на свое заседание е взела решението си, като е издала и изричен писмен акт, в което е изложила съображенията си и крайното си решение.

Решението е издадено при липсата на допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК и да обуславят отмяната му. Настоящият съдебен състав поддържа мнението, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

По съответствие на заповедта с материалния закон:

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Негова основна цел е гарантиране неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Съгласно легалното определение на чл. 4, ал. 2 от Регламент 2016/679, „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Според заложеното в чл. 5 Регламент 2016/679, личните данни следва да се обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните („законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“); да се събират за конкретни, изрично указани и легитимни цели и не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели; по-нататъшното обработване за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели не се счита, съгласно член 89, параграф 1, за несъвместимо с първоначалните цели („ограничение на целите“); да са подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват („свеждане на данните до минимум“); да са точни и при необходимост да бъдат поддържани в актуален вид; трябва да се предприемат всички разумни мерки, за да се гарантира своевременното изтриване или коригиране на неточни лични данни, като се имат предвид целите, за които те се обработват („точност“); да са съхранявани във форма, която да позволява идентифицирането на субекта на данните за период, не по-дълъг от необходимото за целите, за които се обработват личните данни; личните данни

могат да се съхраняват за по-дълги срокове, доколкото ще бъдат обработвани единствено за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели съгласно член 89, параграф 1, при условие че бъдат приложени подходящите технически и организационни мерки, предвидени в настоящия регламент с цел да бъдат гарантирани правата и свободите на субекта на данните („ограничение на съхранението“); да са обработвани по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки („цялостност и поверителност“).

В разпоредбата на чл. 4, т. 7 от Регламент 2016/679 се определя, че администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с друг определя целите и средствата за обработване на лични данни, когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на съюза или правото на държавата членка. В т. 8 от Регламента е записана и дефиницията на „обработващ лични данни“, а именно: „физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора“.

В нормата на чл. 55 от ЗЗЛД е посочено, че субектът на данни има правото да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, които го засягат, и ако това е така да получи достъп до тях, както и информация в обхвата посочен в т. 1 - 3, а именно: 1. обстоятелствата по чл. 54, ал. 1, т. 3 - 5 и ал. 2, т. 1 - 3; 2. обработваните категории лични данни; 3. личните данни, които са в процес на обработване, и всякаква налична информация за техния произход, освен ако тя е защитена от закон тайна.

Съобразно разпоредбата на чл. 56, ал. 2 от ЗЗЛД, администраторът е длъжен да изтрие личните данни и субектът на данните има право да поиска администраторът да изтрие личните данни, които го засягат, когато обработването нарушава разпоредбите на чл. 45, 49 или 51 или когато личните данни трябва да бъдат изтрети с цел спазване на правно задължение на администратора.

Срокът за предоставяне на информация на субекта на данните съгласно чл. 53, ал. 3, във вр. с чл. 55, ал. 2 и чл. 56, ал. 3 от ЗЗЛД е до два месеца от получаване на искането, като е предвидена възможност за неговото удължаване с още един месец, когато това се налага заради сложността или броя на исканията.

От доказателствата по делото, безспорно се установява, че със заявление с рег. № 365005-5/02.03.2020 г., Н. е поискал достъп до лични данни и по - конкретно, какви лични данни се обработват ОДМВР - В. и всички РПУ - та, вкл. 1, 2, 3, 4 и А., вкл. преписка № 522/2020 г. и № 258/2020 г. Установява се също така, че със заявление с рег. № 365005-8/07.04.2020 г., жалбоподателят е поискал изтриване на лични данни по преписка 522/2020 г. След подаването на цитираните заявления, с писма изх. № 328605-10939/02.03.2020 г., № 328605-13402/13.03.2020 г. и № 328605-29342/18.06.2020 г., Н. е уведомяван за наличието на недостатъци в подадените заявления, които са отстранени впоследствие от жалбоподателя със заявление № 328605-69/30.06.2020 г.

Макар и след изтичането на срока по чл. 53, ал. 3 от ЗЗЛД, директорът на ГД ”НП, на основание т. 1.1. от Заповед № 81213-1111/08.10.2019 г. и чл. 15, ал. 3, във вр. с чл. 8 от Вътрешните правила за организацията на работа в МВР по постъпили заявления от

ФЛ във връзка с обработването на техни лични данни в МВР, утвърдени със Заповед № 8121з-1110/08.10.2019 г., е постановил решение с рег. № 328605-131/04.11.2020 г., с което на жалбоподателя е предоставен по заявление с рег. № 365005-5 от 02.03.2020 г. искания достъп до лични данни и по-конкретно с т. 1-4, 7-8 и т. 10 от обстоятелствената част на решението. В решението изрично е посочено, че данни на Н. по една от посочените от него преписки в заявлението, а именно 258/2020 г. не се обработват.

Администраторът на лични данни, произнасяйки се с решение с рег. № 328605-131/04.11.2020 г., е посочил в т. 10 от обстоятелствената част на решението, че по искането за изтриване на лични данни по преписка 522/2020 г. се постановява отказ за изтриване на лични данни, който отказ е обективизиран в т. 9 от диспозитива. В решението е посочено, че по ЗМ № 87/20.01.2020 г. на 03 РУ при ОДМВР-В. е образувано ДП 522/2020 г., по което има произнасяне с постановление за прекратяване, за което не е изтекъл едногодишния срок от влизане в сила, поради което обработените в тази връзка лични данни не следва да се изтриват. Това решение е получено лично от жалбоподателя на дата 06.11.2020 г.

Видно от съдържащото се в преписката решение № 365000-16202/15.04.2021 г. на директора на ОДМВР-В., поправено с решение № 365000-43177/13.10.2021 г., личните данни на Н. като извършител по ДП № 87/2020 г., пр.пр. № 522/2020 г. по описа на РП В. са изтрети по подаденото от него заявление рег. № 328605-34/08.04.2021 г., с което е поискал заличаване на лични данни, обработвани в информационните системи на МВР.

Освен изложеното, от оспореното в настоящото производство решение се установява, че по постановеното решение с рег. № 328605-131/04.11.2020 г. на директора на ГД "НП", в частта по т. 10 от обстоятелствената част, съответно т. 9 от неговия диспозитив, с която е постановен отказ за изтриване на лични данни, е било предмет на разглеждане в друго производство пред КЗЛД - № ППН-01-797/2020, като по същото е постановено решение от страна на КЗЛД.

С оглед гореизложеното, настоящия съдебен състав счита, че не е налице твърдяната от жалбоподателя незаконосъобразност и не намира основание за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата следва да се отхвърли, а решението да се потвърди.

Въз основа на изложеното и като провери законосъобразността на оспорения акт по реда на чл. 168 от АПК, съдът приема, че същият е законосъобразен, като издаден в съответствие с процесуалните правила и материалноправните разпоредби. А жалбата като неоснователна, да се отхвърли.

По разноските:

На жалбоподателят не следва да се присъждат разноски.

Ответникът и заинтересованата страна Министерство на вътрешните работи, претендират разноски за юрисконсултско възнаграждение. Предвид изхода на делото, такива им се дължат. При определяне размера на разноските, съдът взе предвид разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 143, ал. 3 и ал. 4 от АПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, като счита, че в полза на ответника и заинтересованата страна - министерство на вътрешните работи, следва да се присъдят разноски в размер на по 100,00 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 59 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. Н. от [населено място], срещу Решение № ППН-01-792/18.01.2022 г., на Комисия за защита на личните данни, с което жалбата на Н. до КЗЛД срещу министъра на вътрешните работи е обявена за неоснователна.

ОСЪЖДА Н. А. Н., ЕГН [ЕГН], да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 100,00 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Н. А. Н., ЕГН [ЕГН], да заплати на Министерство на вътрешните работи сумата от 100,00 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: